



ד' אלול תשס"ח

4 ספטמבר, 2008

00270008

חוזר מקצועי מס הכנסה מס' 4 / 2008 – רשות המסים

נושא: מס הכנסה שלילי - שכירים

תוכן עניינים:

2	מבוא	.1
2	תחולת החוק	.2
3	מי זכאי לקבלת המענק - סעיפים 1 ו-3 לחוק מה"ש	.3
4	גובה המענק שהעובד זכאי לו - סעיף 2 לחוק מה"ש	.4
8	הפחתת המענק בשל הכנסה נוספת - סעיף 4 לחוק מה"ש	.5
12	הפחתת המענק בשל הכנסות של בן הזוג - סעיף 5 לחוק	.6
13	עובד שנקבע לגביו שכר מינימום מותאם - סעיף 6 לחוק מה"ש	.7
14	תנאים לקבלת המענק - סעיף 7 לחוק מה"ש	.8
16	קביעת זכאות - סעיף 9 לחוק מה"ש	.9
16	השגה - סעיף 10 לחוק מה"ש	.10
17	ערעור - סעיף 11 לחוק מה"ש	.11
17	אופן תשלום המענק - סעיף 12 לחוק מה"ש	.12
18	תשלום ביתר - סעיף 13 לחוק מה"ש	.13
18	תשלום בחסר - סעיף 14 לחוק מה"ש	.14
18	קבלת מענק שלא כדין - סעיף 15 לחוק מה"ש	.15
19	דין המענק - סעיף 16 לחוק מה"ש	.16
19	עדכון סכומים	.17



1. מבוא

- 1.1 חוק להגדלת שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ולצמצום פערים חברתיים (מס הכנסה שלילי), התשס"ח-2007 פורסם ברשומות ביום 27.12.07. החוק האמור תוקן ביום 5.8.08, וההתייחסות שלהלן לחוק, תהא לנוסחו שלאחר התיקון האמור (להלן: חוק מה"ש).
- 1.2 חוק מה"ש הינו נדבך נוסף במדיניות הממשלה לשיפור רווחתם של **משפחות עובדות** ברמות השכר הנמוכות והגדלת ההשתתפות בשוק העבודה, באמצעות תשלום **מענק** כספי דרך מנגנון המס. גובה המענק נקבע כפונקציה של רמת ההכנסה של העובד, מספר הילדים במשפחתו, קיום הכנסות נוספות וכן רמת ההכנסה הכוללת של משק הבית (של העובד ושל בן זוגו).

1.3 מטרות החוק:

1. הגדלת שיעור ההשתתפות של עובדים בשוק העבודה, תוך התמקדות באוכלוסיות שבהם ראוי להעניק תמריצים נוספים להשתלבות בשוק העבודה - משפחות עם ילדים ואנשים בגילאים 55 ומעלה.
2. הגדלת ההכנסה הפנויה של עובדים ברמות השכר הנמוכות, ובכך צמצום הפערים הכלכליים.
- 1.4 מענק מס הכנסה שלילי יינתן ל"עובד" (שכיר) שהיתה לו בשנת המס הרלוונטית **הכנסת עבודה**, ול"עצמאי" שהיתה לו **הכנסה מעסק ומשלה יד**, שמלאו לו 23 שנים ויש לו ילדים שטרם מלאו להם 19 שנים או שמלאו לו 55 שנים (גם אם אין לו ילדים).
- 1.5 חוזר מקצועי זה עוסק בהוראות החוק ובהנחיות המקצועיות. הוראת ביצוע המתייחסת לחלק התפעולי ביישום החוק, תצא בנפרד.

2. תחולת החוק

- 2.1 בהתאם להוראת השעה שנקבעה במסגרת החוק, יופעל החוק בשלבים כדלקמן:
- **בשנת המס 2008 (בגין שנת המס 2007)** – המענק ינתן בעד חודשי עבודה בפועל רק ל"עובד" שהוא תושב "אזור שילוב".
 - **בשנת המס 2009 (בגין שנת המס 2008)** – המענק ינתן בעד חודשי עבודה בפועל ל"עובד" ול"עצמאי", ובלבד שהוא תושב "אזור שילוב".
 - **בשנת המס 2010 ואילך (בגין שנת המס 2009 ואילך)** – המענק ישולם בעד חודשי עבודה בפועל ל"עובד" ול"עצמאי", ללא תלות במקום מגוריו.
- 2.2 "תושב אזור שילוב" לעניין זה:

מי שכתובת מגוריו, בשנה שבגינה נתבע המענק, לפי מרשם האוכלוסין כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה – 1965, נמצאת באחד מהישובים הבאים (להלן: "ישובי אזור שילוב"):

ירושלים, אשקלון, שדרות, נצרת, נצרת עילית, עין מאהל, באקה-ג'ת, משמרות, עין עירון, ערעה, כפר פינס, כפר קרע, אור עקיבא, חדרה, פרדס חנה - כרכור, מועצה מקומית בסמ"ה (מועוויה, ברטעה ועין א-סאלה) ונתניה.



<u>שנת הגשת התביעה</u>			אוכלוסיה
<u>2010 ואילך</u> (בגין שנת מס 2009 ואילך)	<u>2009</u> (בגין שנת מס 2008)	<u>2008</u> (בגין שנת מס 2007)	
בכל הארץ	ב"אזורי שילוב" בלבד	ב"אזורי שילוב" בלבד	שכירים
בכל הארץ	ב"אזורי שילוב" בלבד	החוק לא חל	עצמאים

- 2.3 יודגש כי קביעת הזכאות למענק הנה על פי מקום מגורים ולא על פי מקום עבודה.
- 2.4 הזכאות למענק מה"ש נוצרת בשנת מס מסוימת בהתבסס על מאפייני המבקש בשנת המס הקודמת (מקום מגורים, מספר חודשי עבודה, הכנסה, ילדים, גיל וכו').
- 2.5 בשנת המס 2008 (לגבי מענק המשולם בעד חודשי עבודה בפועל בשנת המס 2007) חוק מה"ש חל רק על מי שהיה "עובד", כהגדרתו בחוק, בשנת המס 2007, ולכן, הוראת ביצוע זו מתייחסת ל"שכירים" בלבד (הוראות והנחיות לגבי עצמאים יוצאו בהמשך).

3. מי זכאי לקבלת המענק - סעיפים 1 ו-3 לחוק מה"ש

- 3.1 הזכאות למענק נוצרת על סמך הגשת תביעה אישית של מי שרואה עצמו כזכאי לקבלת מה"ש, ובתנאי שבשנה שבגינה נתבע המענק (שנת המס הקודמת) התמלאו לגבי אותו "עובד" כל התנאים לזכאות.
- 3.2 הנחיות מפורטות בנוגע לתהליך הגשת התביעות והטיפול בהן, יובאו בהוראת ביצוע שתפורסם בהמשך.
- 3.3 למענק זכאי "עובד" - שכיר שעמד בשנת המס שבשלה נתבע המענק בכל הקריטריונים הבאים:
- (1) העובד הינו יחיד, **תושב ישראל**, שמלאו לו 23 שנים, שלו **ילדים** שטרם מלאו להם 19 שנים **אן** יחיד תושב ישראל שמלאו לו **55 שנים** (בין אם יש לו ילדים או לא), שהיתה לו הכנסת עבודה באותה שנת המס.
- לעניין זה, **תושב ישראל** - כהגדרתו בפקודה, לרבות אזרח ישראלי כהגדרתו בסעיף 3א לפקודת מס הכנסה, שהוא תושב אזור כהגדרתו בסעיף האמור.
- עובד זר אינו זכאי לקבלת המענק.
- (2) העובד לא קיבל הכנסת עבודה מאת "קרובו" או מאת חבר בני אדם שהוא או "קרובו" הם "בעלי שליטה" בו.
- לעניין זה, "בעל שליטה", ו"קרוב" – כהגדרתם בסעיף 32(9) לפקודה.



3) במועד כלשהו בשנת המס (שבגינה נתבע המענק) **לא** היה בבעלותו או בבעלות בן זוגו או ילדו הסמוך על שולחנו זכות במקרקעין, ביחד או לחוד, העולה על 50%, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, **למעט דירת מגורים יחידה בישראל**.

לעניין זה, "דירת מגורים" ו"זכות במקרקעין" – כהגדרתם בחוק מיסוי מקרקעין.

4) במועד כלשהו בשנת המס שבשלה נתבע המענק, **לא** היה בבעלותו, בהחזקתו או בשימוש העיקרי, נכס מסוג שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת (יצוין כי נכס כאמור טרם נקבע).

5) **התוצאה המתקבלת מחלוקת סך כל "הכנסת העבודה"** בשנה שבה נתבע המענק, **במספר חודשי העבודה בפועל** (לרבות תקופת חופשה שנתית, תקופת מחלה ותקופת שירות מילואים ולמעט חודש שבשלו שולמו דמי אבטלה לפי פרק ז' לחוק הביטוח הלאומי) של העובד באותה שנה - קרי, הכנסה חודשית ממוצעת מעבודתו כשכיר - **גבוהה מ- 1,810 ₪** (נכון למענק בגין שנת מס 2007).

לעניין זה, "הכנסת עבודה" כמפורט בסעיף 4 להלן.

3.4 יודגש כי, הזכאות לקבלת מענק לעובד בשנים 2008 ו-2009 (בגין שנים 2007, 2008 בהתאמה), הינה בתנאי שהתקיימו כל התנאים הנקובים לעיל וכי העובד היה "תושב אזור שילוב" כמפורט בסעיף 2 לעיל, בשנים הנ"ל.

4. גובה המענק שהעובד זכאי לו - סעיף 2 לחוק מה"ש

סכום המענק ל"עובד" שהתקיימו בו כל התנאים המפורטים בפיסקה 3 לעיל, נקבע לפי "הכנסתו החודשית הממוצעת", בשלושה טווחים שונים של הכנסה חודשית ממוצעת, ובהתחשב במספר ילדיו או גילו, כמפורט להלן.

לעניין זה :

"הכנסה חודשית ממוצעת" – סך כל הכנסת העבודה של עובד בשנת מס, כשהוא מחולק במספר חודשי העבודה בפועל (לרבות תקופת חופשה שנתית, תקופת מחלה ותקופת שירות מילואים ולמעט חודש שבשלו שולמו דמי אבטלה לפי פרק ז' לחוק הביטוח הלאומי) של העובד בשנת המס, בתוספת התוצאה המתקבלת מחלוקת סך כל הכנסתו מעסק או ממשלח יד באותה שנה ב-12.

במקרה בו עובד פתח עסק או שהחל לעסוק במשלח יד במהלך שנת מס או שחדל לעסוק בעסקו או במשלח ידו במהלך שנת מס, לגבי אותה שנת מס – תחולק סך כל הכנסתו מעסק וממשלח יד במספר החודשים שבהם העסק היה פעיל, באותה שנה.

"הכנסת עבודה" – כהגדרתה בפקודה - קרי, כל מקורות ההכנסה המנויים בסעיף 2(2), כגון משכורת, למעט הכנסת עבודה שניתן לראותה גם כ"הכנסה נוספת" (ראה הגדרה של הכנסה נוספת בסעיף 5.2 הלן) ולמעט הכנסות כמפורט להלן :

(1) קצבה שהיא הכנסה לפי סעיף 5(2) לפקודה, המשתלמת לעובד בשל נכותו או בשל אבדן כושר עבודתו.

(2) קצבת אבדן כושר עבודה; לעניין זה, "אבדן כושר עבודה" – כהגדרתו בפסקה (א3) להגדרה "הכנסה מיגיעה אישית" שבסעיף 1 לפקודה.

כלומר, קצבת אובדן כושר עבודה בשל מחלה, נכות או תאונה, שגרמה לאבדן או להפסד של השתכרות או רווחים לפי סעיף (1)2 או (2)2 לפקודה.

(3) גמלה המשתלמת מאת המוסד לביטוח לאומי לפי חוק הביטוח הלאומי שאינה גמלה לפי סימן ד' לפרק ה' לחוק הביטוח הלאומי - דמי פגיעה בעבודה ושאינה גמלה לפי פרק ו' לחוק הביטוח הלאומי- דמי תאונה.

"**הכנסה מעסק או משלח יד**" – במסגרת הכנסה מעסק או משלח יד תילקח הכנסה לפי סעיף (1)2 או (8)2 לפקודה, **לאחר הניכויים** שהותרו ממנה לפי כל דין **ולפני הקיזוזים והפטורים** שהותרו ממנה לפי כל דין, ואולם **במקרה שבו סכום ההכנסה כאמור נמוך מאפס יראו את סכום ההכנסה כאפס**.

לעניין זה, **ניכויים** - למעט ניכויים כמפורט להלן:

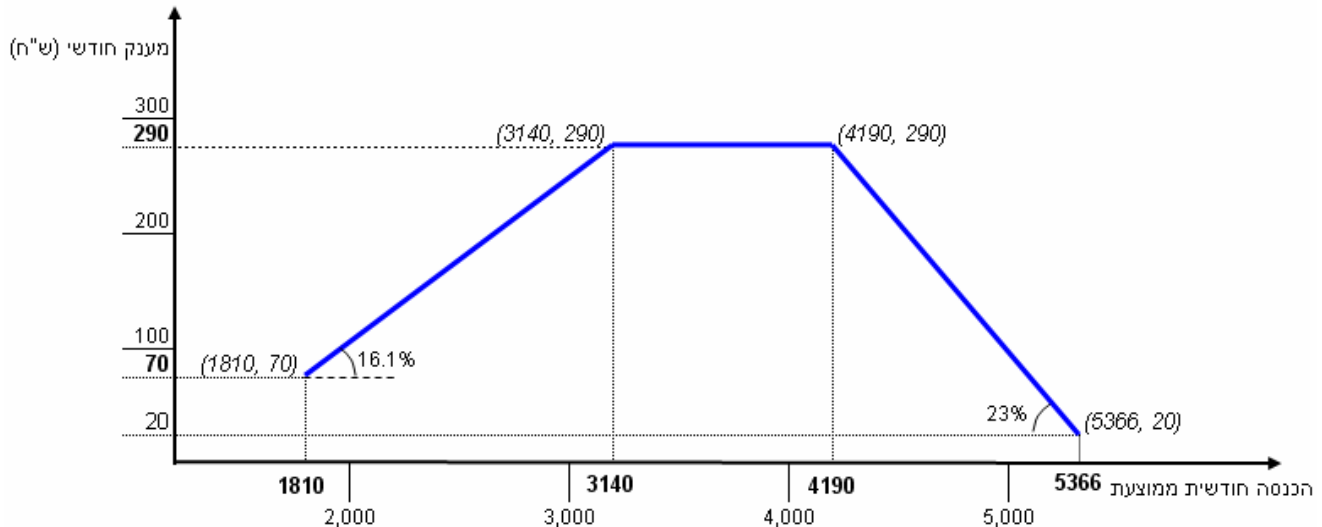
(1) ניכוי לפי סעיפים 17(א5) - תשלומים לקרן השתלמות לעצמאים, סעיף 20 א(א)(1)(ב) - הוצאות מו"פ, סעיף 47 - תשלומים או תגמולים או קצבה, וסעיף 47 לפקודה - תשלומי עצמאי לביטוח לאומי;

(2) ניכוי שהותר לפי סעיף 32(14)(ב) לפקודה - ביטוח אבדן כושר עבודה מועדף כהגדרתו שם;

(3) ניכוי שהותר לפי תקנות מס הכנסה (ניכויים מהכנסות משקיעים בסרט בישראל), התשי"ן-1990;

(4) ניכוי שהותר לפי תקנות מס הכנסה (כללים לחישוב המס בשל החזקה ומכירה של יחידות השתתפות בשותפות לחיפוי נפט), התשמ"ט-1988.

4.1 גובה המענק לעובד שלו ילד אחד או שני ילדים או לעובד שמלאו לו 55 שנים (גם ללא ילדים)



נוסחת חישוב המענק ביחס לרמת ההכנסה הממוצעת בנויה כך שהיא יוצרת מעין "טרפז": בהתחלה סכום המענק עולה עם ההכנסה עד שהוא מגיע לנקודה מקסימאלית, בטווח הכנסות מסוים סכום המענק נשאר קבוע, ובתחום הכנסות גבוהות יותר המענק יורד בהדרגה.



- אם "הכנסתו החודשית הממוצעת" של העובד עולה על 1,810 ש"ח ופחותה מ- 3,140 ש"ח – סכום המענק יהיה 70 ש"ח **בתוספת** 16.1% מחלק הכנסתו החודשית הממוצעת העולה על 1,810 ש"ח, עד לסכום של 290 ש"ח.

נסמן ב- X את ההכנסה החודשית הממוצעת. בטווח העולה של הטרפז, קרי, כאשר

$$1,810 < X < 3,140 \text{ חישוב גובה המענק החודשי יהיה כדלקמן:}$$

$$\text{גובה המענק: } 70 + (X - 1,810) * 16.1\%$$

דוגמא מס' 1:

עובד עם הכנסה חודשית ממוצעת של 2,500 ש"ח.

$$\text{סכום המענק החודשי שיקבל: } 70 + (2,500 - 1,810) * 16.1\% = 181$$

- אם "הכנסתו החודשית הממוצעת" היא בין 3,140 ש"ח ל- 4,190 ש"ח – סכום המענק יהיה 290 ש"ח.

כלומר, כאשר $3,140 = X = 4,190$ גובה המענק החודשי יהיה קבוע - 290 ש"ח.

- אם "הכנסתו החודשית הממוצעת" עולה על 4,190 ש"ח ואינה עולה על 5,450 ש"ח – סכום המענק יהיה 290 ש"ח **בניכוי** 23% מחלק הכנסתו החודשית הממוצעת העולה על 4,190 שקלים חדשים, ואולם, אם תוצאת החישוב נמוכה מ- 19.5 ש"ח, לא יהא העובד זכאי למענק. כלומר, בטווח היורד של הטרפז, קרי, כאשר $4,190 < X = 5,450$ חישוב גובה המענק החודשי לו יהיה זכאי העובד יהיה כדלקמן:

$$\text{גובה המענק: } 290 - (X - 4,190) * 23\%$$

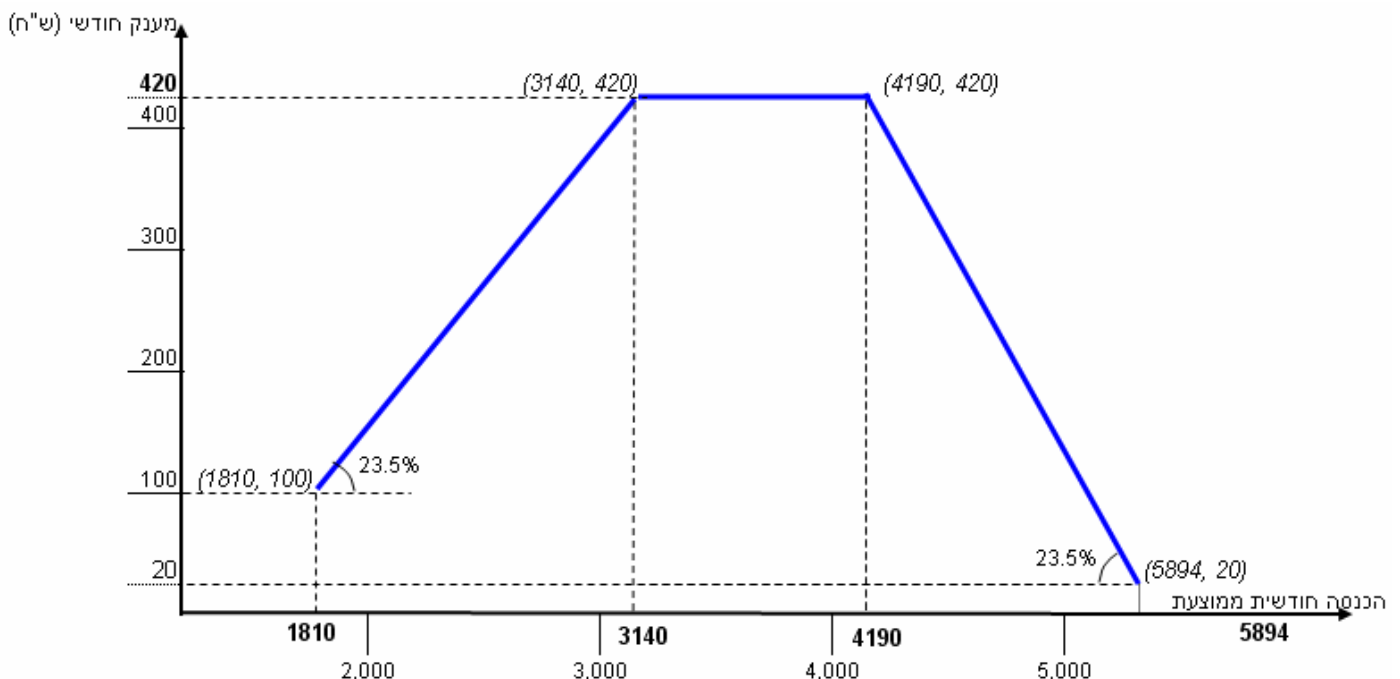
דוגמא מס' 2:

עובד עם הכנסה חודשית ממוצעת של 5,100 ש"ח.

$$\text{סכום המענק החודשי שיקבל: } 290 - (5,100 - 4,190) * 23\% = 81$$

4.2. גובה המענק לעובד שלו שלושה ילדים לפחות –

לעובדים עם שלושה ילדים או יותר, החוק מאפשר להגיע לסכומי מענק גבוהים יותר.





○ אם הכנסתו החודשית הממוצעת של העובד עולה על 1,810 ש"ח ואינה עולה על 3,140 ש"ח – סכום המענק יהיה 100 ש"ח **בתוספת** 23.5% מחלק הכנסתו החודשית הממוצעת העולה על 1,810 ש"ח, עד לסכום של 420 ש"ח.

כלומר, כאשר $1,810 < X < 3,140$ חישוב גובה המענק החודשי לו יהיה זכאי העובד יהיה כדלקמן:

$$\text{גובה המענק: } 100 + (X - 1,810) * 23.5\%$$

דוגמה מס' 3:

עובד עם הכנסה חודשית ממוצעת של 2,500 ש"ח.

$$\text{סכום המענק החודשי שיקבל: } 100 + (2,500 - 1,810) * 23.5\% = 262 \text{ ש"ח}$$

○ אם הכנסתו החודשית הממוצעת בין 3,140 ש"ח ל- 4,190 ש"ח – סכום המענק יהיה 420 ש"ח. כלומר, כאשר $3,140 = X = 4,190$ גובה המענק החודשי יהיה 420 ש"ח.

○ אם הכנסתו החודשית הממוצעת עולה על 4,190 ש"ח ואינה עולה על 5,970 ש"ח – סכום המענק יהיה 420 ש"ח, **בניכוי** 23.5% מחלק הכנסתו החודשית הממוצעת העולה על 4,190 ש"ח, ואולם אם תוצאת החישוב, נמוכה מ- 19.5 ש"ח - לא יהא העובד זכאי למענק.

כלומר, כאשר $4,190 < X < 5,970$ חישוב גובה המענק החודשי לו יהיה זכאי העובד יהיה כדלקמן:

$$\text{גובה המענק: } 420 - (X - 4,190) * 23.5\% \text{ ש"ח}$$

דוגמה מס' 4:

עובד עם הכנסה חודשית ממוצעת של 5,100 ש"ח.

$$\text{סכום המענק החודשי שיקבל: } 420 - (5,100 - 4,190) * 23.5\% = 206 \text{ ש"ח}$$

4.3. גובה המענק לעובד שגר ב"אזור שילוב" בחלק מהשנה -

עפ"י הוראת השעה, עובד הגר ב"אזור שילוב" רק בחלק מהשנה, יחושב המענק רק לגבי חודשי העבודה בפועל שבהם היה תושב בישוב בתוך "אזור שילוב", כדלקמן:

דוגמא מס' 5:

עובד שיש לו 4 ילדים, עם הכנסה חודשית ממוצעת של 3,500 ש"ח, הגר באשקלון רק מחצית השנה.

במצב רגיל העובד זכאי למענק שנתי בגובה של 5,040 ש"ח (420*12).

בשל הוראת השעה כאמור, העובד זכאי למענק רק עבור 6 החודשים בהם היה תושב אשקלון.

כלומר, העובד יהיה זכאי למענק שנתי בסך של 2,520 ש"ח בלבד.



יובהר כי, מענק בעד חודשי עבודה בפועל בשנות המס 2007 ו-2008 ישולם גם לתושבי אזורים שהתווספו במהלך השנה. כלומר, יראו את אותו אזור כ"אזור שילוב" במהלך כל השנה.

5. הפחתת המענק בשל הכנסה נוספת – סעיף 4 לחוק מה"ש

5.1. סעיף 4 לחוק מה"ש קובע מנגנון הפחתה של סכום המענק וזאת בהתאם לקיום הכנסות נוספות מעבר להכנסת עבודה או הכנסה מעסק או משלח יד ושנובע מ"הכנסה נוספת" (כהגדרתה בחוק).

5.2. לעניין זה, "הכנסה נוספת" – הכנסה שהיא אחת מאלה:

5.2.1. קצבה שהיא הכנסה לפי סעיף 2(5) לפקודה, כגון: קצבת פרישה (פנסיה), למעט קצבה המשתלמת לעובד בשל נכותו, בשל אובדן כושר עבודתו או בשל מותו של בן זוגו.

5.2.2. גמלה המשתלמת מאת המוסד לביטוח לאומי, נוספת שהיא אחת מאלה:

○ דמי פגיעה בעבודה לפי סימן ד' לפרק ה' לחוק הביטוח הלאומי - דמי פגיעה בעבודה שגרמה לאי יכולת לעבוד ולהיזקקות לטיפול רפואי, שיקום או להחלמה. התשלום יכול שישולם במישרין לעובד מן הביטוח הלאומי ובגין תקופה מקסימאלית של 13 שבועות, או באמצעות המעביד.

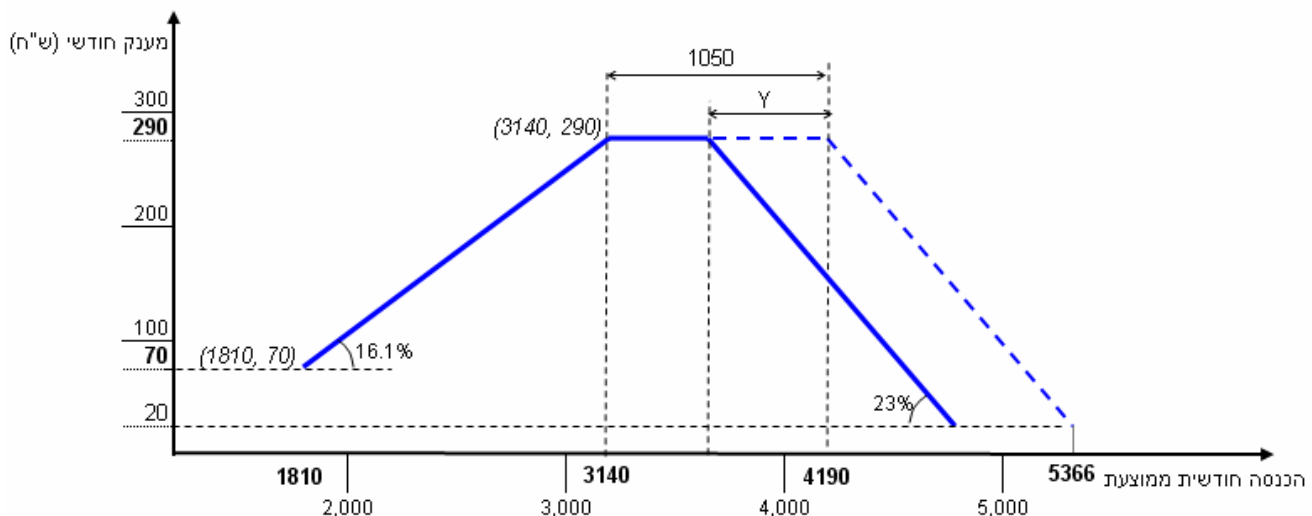
○ דמי תאונה לפי פרק ו' לחוק הביטוח הלאומי - דמי תאונה למבוטח, שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, שאירעה לו תאונה בעד פרק הזמן שבו הוא נמצא בישראל ואבד לו כושר התפקוד, אם לא עסק למעשה בעבודה כלשהי. התשלום הוא בגין תקופה של 90 יום בניכוי שבועיים.

5.3. "הכנסה נוספת ממוצעת" – סך כל ההכנסות הנוספות בשנת מס כשהוא מחולק ב-12;

5.4. "הכנסה נוספת ממוצעת" פחותה מ- 1,050 ש"ח

הייתה "הכנסתו הנוספת הממוצעת" של העובד פחותה מ- 1,050 ש"ח – יקראו לגביו את הוראות סעיף 2 לחוק מה"ש כך שבכל מקום, במקום "4,190 ש"ח" יבוא "4,190 ש"ח בהפחתת הכנסתו הנוספת הממוצעת".

5.4.1. עובד שלו ילד אחד או שני ילדים או עובד שמלאו לו 55 שנה (גם ללא ילדים).





$$1,810 < X < 3,140 \quad (1)$$

גובה המענק: $(X - 1,810) * 16.1\% + 70$

$$3,140 = X = (4,190 - Y) \quad (2)$$

גובה המענק: 290 ש"ח

$$(4,190 - Y) < X = 5,450 \quad (3)$$

גובה המענק: $290 - [X - (4,190 - Y)] * 23\%$

אולם, אם סכום המענק נמוך מ- 19.5 ש"ח - לא יהיה העובד זכאי למענק.

$X =$ הכנסה חודשית ממוצעת;

$Y =$ הכנסה נוספת ממוצעת.

דוגמא מס' 6:

עובד עם 2 ילדים. הכנסה חודשית ממוצעת 4,500 ש"ח ומקבל קצבה חודשית ממוצעת לפי סעיף 2(5) בסך 900 ש"ח.

במקום 4,190 ש"ח יהיה 3290 ש"ח = $4,190 - 900$.

העובד אינו זכאי למענק (נמוך מ- 19.5 ש"ח): $12 = 290 - (4500 - 3290) * 23\%$ ש"ח

5.4.2. עובד שלו שלושה ילדים ומעלה:

$$1,810 < X < 3,140 \quad (1)$$

גובה המענק: $(X - 1,810) * 23.5\% + 100$ ש"ח

$$3,140 = X = (4,190 - Y) \quad (2)$$

גובה המענק: 420 ש"ח

$$(4,190 - Y) < X = 5,970 \quad (3)$$

גובה המענק: $420 - [X - (4,190 - Y)] * 23.5\%$ ש"ח

אולם, אם סכום המענק נמוך מ- 19.5 ש"ח, לא יהיה העובד זכאי למענק.

$X =$ הכנסה חודשית ממוצעת;

$Y =$ הכנסה נוספת ממוצעת.

דוגמא מס' 7:

עובד עם 3 ילדים. הכנסה חודשית ממוצעת 4,000 ש"ח. הכנסה נוספת ממוצעת - 300 ש"ח.

לאור הוראות סעיף 4, הרי שהעובד נמצא בטווח של $(4,190 - Y) < X = 5,970$, ובמקום לקבל את המענק המירבי - 420 ש"ח, העובד יקבל:

$$394 = 420 - [4,000 - (4,190 - 300)] * 23.5\%$$



5.5. "הכנסה נוספת ממוצעת" בסך 1,050 ש"ח ומעלה

הייתה "הכנסתו הנוספת הממוצעת" של העובד 1,050 ש"ח ומעלה – יקראו לגביו את הוראות סעיף 2 לחוק מה"ש כך שבכל מקום, במקום 3,140 שקלים חדשים" או "4,190 שקלים חדשים" יבוא "4,190 שקלים חדשים בהפחתת הכנסתו הנוספת הממוצעת", במקום "290 שקלים חדשים" יבוא "70 שקלים חדשים בתוספת 16.1% של הסכום הקובע" ובמקום "420 שקלים חדשים" יבוא "100 שקלים חדשים בתוספת 23.5% של הסכום הקובע", ואולם אם הסכום הקובע הוא אפס או נמוך מאפס – ייחשב חלק המענק המתייחס לסכום הקובע - אפס;

לעניין זה, "הסכום הקובע" – ההפרש החיובי שבין הסכום המתקבל מהפחתת הסך של 1,810 שקלים חדשים מ-4,190 שקלים חדשים לבין הכנסתו הנוספת הממוצעת.

כלומר, כאשר הכנסתו הנוספת הממוצעת של העובד היא 1,050 ש"ח ומעלה:

1. נחליף את "3,140" ואת "4,190" ב-"4,190 בניכוי הכנסתו הנוספת הממוצעת".
2. נחליף את "290" ב-"70 + 16.1% מהסכום הקובע".
3. נחליף את "420" ב-"100 + 23.5% מהסכום הקובע".

$$\text{הסכום הקובע} = \text{הכנסה נוספת ממוצעת} - (4,190 - 1,810)$$

5.5.1. עובד שלו ילד אחד או שני ילדים או עובד שמלאו לו 55 שנה (גם ללא ילדים):

$$1,810 < X < (4,190 - Y) \quad (1)$$

$$\text{גובה המענק} = (X - 1,810) * 16.1\% + 70$$

$$(4,190 - Y) = X = 5,450 \quad (2)$$

$$\text{הסכום הקובע} = 4,190 - 1,810 - Y$$

$$\text{גובה המענק} = 70 + (X - (4,190 - Y)) * 23\% - 16.1\% * (\text{הסכום הקובע})$$

אולם, אם סכום המענק נמוך מ-19.5 ש"ח, לא יהיה העובד זכאי למענק.

$$X = \text{הכנסה חודשית ממוצעת};$$

$$Y = \text{הכנסה נוספת ממוצעת}.$$

דוגמא מס' 8:

עובד עם 2 ילדים. הכנסה חודשית ממוצעת 2,800 ש"ח, הכנסה נוספת ממוצעת- 1,400 ש"ח. במקום לומר שהכנסתו החודשית הממוצעת היא בין 1,810 ל- 3,140 ש"ח, יש לומר: בין 1,810 לבין 4,190 ש"ח בניכוי הכנסתו הנוספת הממוצעת, כלומר בין 1,810 ש"ח ל- 2,790 = 4,190 - 1,400. כעת העובד אינו נכנס בקטגוריה זו, ועל כן יכנס ל"מדרגה" הבאה, בין 2,790 ש"ח ל- 5,450 ש"ח. חישוב המענק שיקבל:

$$\text{הסכום הקובע} = 980 = 4,190 - 1,400 - 1,810$$

$$\text{סכום המענק} = 225 = [2,800 - (4,190 - 1,400)] * 23\% - 70 + 980 * 16.1\%$$



5.5.2. עובד שלו שלושה ילדים ומעלה :

$$1,810 < X < (4,190 - Y) \quad (1)$$

$$100 + 23.5\% * (X - 1,810) = \text{גובה המענק}$$

$$(4,190 - Y) = X = 5,970 \quad (2)$$

$$\underbrace{100 + 23.5\% * \text{הסכום הקובע}}_{\text{במקום 420}} - \underbrace{23.5\% * [X - (4,190 - Y)]}_{\text{במקום 4,190}} = \text{גובה המענק}$$

אולם, אם סכום המענק נמוך מ- 19.5 ש"ח, לא יהיה העובד זכאי למענק.

$$X = \text{הכנסה חודשית ממוצעת};$$

$$Y = \text{הכנסה נוספת ממוצעת}.$$

דוגמא מס' 9:

עובד שיש לו שלושה ילדים,

הכנסה חודשית ממוצעת – 3,100 ש"ח.

הכנסה נוספת ממוצעת - 1,100 ש"ח. הסכום הקובע: $(4,190 - 1,100) - 1,100 = 1,280$

$$\text{סכום המענק: } 100 + 23.5\% * 1,280 - 23.5\% * [(3,100 - (4,190 - 1,100))] = 398$$

יודגש, כי כאשר הסכום הקובע הוא 0 או שלילי, אזי חלק המענק המתייחס לסכום הקובע יחשב 0. דהיינו, חלק המענק: 16.1% מהסכום הקובע או 23.5% מהסכום הקובע בהתאם למספר הילדים יאופס, ונוסחת המענק תהיה (כפי שמפורט בסעיפים הבאים):

$$\text{לגבי עובד עם עד 2 ילדים: } [X - (4,190 - Y)] * 23\% - 70,$$

$$\text{לגבי עובד עם 3 ילדים ומעלה: } [X - (4,190 - Y)] * 23.5\% - 100.$$



6. הפחתת המענק בשל הכנסות של בן הזוג - סעיף 5 לחוק

סעיף 5 לחוק מה"ש קובע מנגנון הפחתה של סכום המענק וזאת במקרה שבו לבן זוגו של העובד השכיר הייתה הכנסת עבודה או הכנסה מעסק או משלח יד או שהיתה לו הכנסה נוספת (בין אם הייתה לעובד עצמו הכנסה נוספת ובין אם לאו).

כלומר, לאחר שחושב גובה המענק המגיע לעובד בהתאם להוראות סעיפי 2 ו-4 לחוק מה"ש, יש לבחון את סך ההכנסות של שני בני הזוג, וייתכן שיהיה צורך להפחית את סכום המענק המגיע, במצב בו הכנסות של שני בני הזוג יחד יוצרות "הכנסה עודפת" כמפורט להלן.

במידה וקיימת הכנסה עודפת, יופחתו מהמענק שחושב בהתאם לסעיף 2 או סעיף 4 לחוק מה"ש, לפי העניין, סכומים כמפורט להלן:

- לגבי עובד שלו ילד אחד או שני ילדים ולגבי עובד ללא ילדים שמלאו לו 55 שנים – 23% מה"הכנסה עודפת".
- לגבי עובד שלו שלושה ילדים או יותר – 23.5% מה"הכנסה עודפת".

"הכנסה עודפת" – ההפרש החיובי שבין שני אלה:

(I) סך ההכנסה החודשית הממוצעת וההכנסה הנוספת הממוצעת של העובד בתוספת סך ההכנסה החודשית הממוצעת וההכנסה הנוספת הממוצעת של בן זוגו של העובד;

(II) 10,470 ש"ח בתוספת שני אלה:

1. ההפרש החיובי שבין סך ההכנסה החודשית הממוצעת וההכנסה הנוספת הממוצעת של העובד לבין 4,190 ש"ח, אך לא יותר מ- 1,260 ש"ח;
2. ההפרש החיובי שבין ההכנסה החודשית הממוצעת וההכנסה הנוספת הממוצעת של בן זוגו של העובד לבין 4,190 ש"ח, אך לא יותר מ- 1,260 ש"ח.

כלומר, "הכנסה עודפת" תחושב על פי הנוסחה הבאה:

$$\text{סך ההכנסות של הממוצעות של שני בני הזוג} = 10,470 + \text{הנמוך מבין} \left(\begin{array}{l} \text{סך הכנסות} \\ \text{ממוצעות} \\ \text{של העובד} \\ \text{(אך לא פחות מ-0)} \\ \text{1,260 ש"ח} \end{array} \right) + \text{הנמוך מבין} \left(\begin{array}{l} \text{סך הכנסות} \\ \text{ממוצעות} \\ \text{של בן הזוג} \\ \text{(אך לא פחות מ-0)} \\ \text{1,260 ש"ח} \end{array} \right)$$

סך הכנסות ממוצעות = הכנסה חודשית ממוצעת + הכנסה נוספת ממוצעת



דוגמא מס' 10:

במשק בית עם ילד אחד.

סך הכנסתו הממוצעת של העובד – 4,200 ש"ח.

סך הכנסתו הממוצעת של בן הזוג – 7,800 ש"ח.

סה"כ הכנסות 12,000 ש"ח בממוצע לחודש.

חישוב ההכנסה העודפת:

$$12,000 - [10,470 + (4,200 - 4,190) + (7,800 - 4,190)] = 260$$

⏟
⏟
10
1,260

המענק המגיע לעובד בהתאם לסעיף 2 לחוק:

$$290 - (4,200 - 4,190) * 23\% = 288$$

לאור הוראות סעיף 5 לחוק, יש להפחית מהמענק 23% מגובה ה"הכנסה העודפת".

$$288 - (260 * 23\%) = 228$$

אם סכום המענק המחושב לפי הוראות סעיף 5 לחוק מה"ש נמוך מ- 19.5 ש"ח, לא יהא העובד זכאי למענק.

7. עובד שנקבע לגביו שכר מינימום מותאם – סעיף 6 לחוק מה"ש

סעיף 6 לחוק מה"ש קובע מנגנון התאמה של חישוב גובה המענק המגיע לפי סעיף 2, 4 ו- 5 לחוק מה"ש, לעובדים עם **מגבלה פיזית ו/או נפשית** אשר אובחנו ע"י משרד התמ"ת.

לעובדים כאמור נקבע ע"י התמ"ת "**שכר מינימום מותאם**" – סך כל שכר המינימום שנקבע לגבי עובד לפי סעיף 17(ב) לחוק שכר מינימום, בעד כל אחד מחודשי שנת המס שבשלם נקבע לגביו שכר מינימום כאמור, כשהוא מחולק במספר החודשים כאמור.

עובד שנקבע לגביו "שכר מינימום מותאם" כאמור, יקראו לגביו את הוראות סעיפים 2, 4 ו- 5 לחוק מה"ש, ביחס לתקופה שנקבע לגביו שכר כאמור, כך שבכל מקום, במקום "1,810 ש"ח", "3,140 ש"ח", "4,190 ש"ח" ו-"5,450 ש"ח" ו-"5,970 ש"ח" יבוא סכום כאמור כשהוא מוכפל ב"מקדם".

"המקדם" הינו היחס בין "שכר המינימום המותאם" לבין "שכר המינימום הממוצע".



"שכר מינימום ממוצע" הינו סך כל שכר המינימום לחודש, כהגדרתו בחוק שכר מינימום, בעד כל אחד מחודשי שנת המס, כשהוא מחולק ב-12.

במקום "10,470 ש"ח" יבוא "10,470 ש"ח, בהפחתת מחצית ההפרש שבין שכר המינימום החודשי הממוצע לשכר המינימום המותאם שנקבע לגבי העובד".

דוגמא מס' 11 :

שכר מינימום מותאם = 1,855

שכר מינימום חודשי = 3,710

המקדם = $0.5 = 1,855 / 3,710$

עובד עם שני ילדים שיש לו הכנסת עבודה בסך של 1,000 ש"ח בממוצע לחודש.

בעיקרון עובד כאמור לא זכאי למענק מאחר והתנאי לקבלת מענק לפי סעיף 2 לחוק מה"ש הינו, שהכנסתו של העובד תהיה 1,810 ש"ח ומעלה.

מאחר שסעיף 6 קובע כי יש לקרוא 1,810 בהכפלת המקדם, הרי שסף הכניסה בעבור עובד שכזה הוא $0.5 * 1,810 = 905$

מכאן, עובד יקבל מענק חודשי בגובה של $85 \text{ ש"ח} = 16.1\% * (1,000 - 905) + 70$

8. תנאים לקבלת המענק – סעיף 7 לחוק מה"ש

עובד העומד בכל ההוראות האמורות בסעיף 3 לעיל, יהיה זכאי לקבלת המענק בהתקיים כל התנאים שנקבעו בסעיף 7 לחוק מה"ש, כמפורט להלן:

8.1. העובד באופן אישי הגיש למנהל תביעה לקבלת המענק, בטופס שקבע המנהל, בתקופה שמתום שנת המס שבשלה נתבע המענק, עד יום 30 בספטמבר בשנת המס העוקבת.

הנחיות לגבי בקשות בגין שנת המס 2007

העובד הגיש את התביעה למנהל עד ל- 31.12.2008.

הנחיות מפורטות בנוגע לתהליך הגשת התביעות והטיפול בהן והפרטים שהעובד נדרש לציין בטופס התביעה, יובאו בהוראת ביצוע שתפורסם בהמשך.

8.2. יובהר, כי בהתאם להוראת סעיף 7(א)(1) לחוק המנהל רשאי להאריך את התקופה להגשת התביעה, אם סבר כי הדבר צודק בנסיבות העניין, עד למועד שלא יאוחר משנתיים מתום שנת המס שבשלה נתבע המענק.

לדוגמה: בקשה לקבלת מענק בגין שנת המס 2007 המנהל יכול להאריך את מועד הגשת התביעה עד לתאריך ה- 31.12.2009 בלבד.



יודגש, כי השימוש באפשרות זו יעשה לאחר שהוגשה בקשה ספציפית ע"י העובד ו/או מייצגו ובמקרים מוצדקים בלבד.

8.3. כל מעביד ששילם לעובד הכנסת עבודה בשנת המס שבשלה נתבע המענק, הגיש למנהל, עד יום 30 באפריל בשנת המס העוקבת, דוח מעביד או המנכה (טופס 126 ו/או 856) **מקוון** – באמצעות האינטרנט או ישירות לשע"מ, לפי הוראות סעיף 166 לפקודה.

אם היה המעביד יחיד שהעסיק את העובד **במשק ביתו הפרטי** – **המעביד דיווח על הכנסתו של העובד למוסד לביטוח לאומי**, לפי הוראות חוק הביטוח הלאומי.

הנחיות לגבי דוחות 126/856 לשנת המס 2007

עפ"י הוראת השעה - סעיף 26(ד)(1) ו-3) לחוק מה"ש ובהמשך להחלטת הנהלת הרשות, נדחה המועד להגשת דו"ח 126 ו-856 באופן מקוון ל- **10.8.2008**

8.4. **עובד החייב בהגשת דו"ח לפי סעיף 131 לפקודה או שכן זוג חייב בהגשת דו"ח כאמור** – הוגש עד יום **31 במאי בשנת המס העוקבת** דו"ח שנתי **מקוון** (דו"ח עצמאי מקוון כלשון הפקודה) לפי הוראות סעיף 131(ב) לפקודה, כפי שיורה המנהל.

הנחיות לגבי דוחות שנתיים לשנת המס 2007

עפ"י הוראת השעה - סעיף 26(ד)(1) לחוק מה"ש - **אין** חובת הגשת דו"ח שנתי **מקוון**. יצוין כי לגבי דוחות לשנת מס 2007, תיבדק זכאות גם לגבי מי שהגיש את הדו"ח השנתי לאחר ה- 31 במאי, 2008 ולא יאוחר מ- 30 בנובמבר, 2008.

8.5. עפ"י סעיף 7(ב) לחוק מה"ש, במקרים בהם סבר המנהל כי בנסיבות העניין **אין זה צודק לשלול** את זכאותו למענק של עובד **שמעבידו או המנכה לא הגיש דוחות 126 ו/או 856**, כאמור בסעיף 8.3 לעיל, או של עובד שלא הגיש דו"ח שנתי כאמור בסעיף 8.4 לעיל, רשאי הוא להורות, כי העובד יהיה זכאי למענק, ובלבד **שהעובד הוכיח**, להנחת דעתו של המנהל, **את גובה הכנסתו** בשנת המס שבשלה נתבע המענק.

8.6. עפ"י סעיף 7(ג) לחוק מה"ש, שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי מקרים שבהם יהיה עובד זכאי למענק אף שמעבידו לא הגיש דוח מעביד מקוון לפי סעיף 166 לפקודה, כאמור בסעיף 7(א)(2) לחוק, ורשאי הוא לקבוע דרכי הוכחה חלופיות להיקף הכנסת עבודתו של העובד בשנת המס שבשלה נתבע המענק.



9. קביעת זכאות - סעיף 9 לחוק מה"ש

9.1. הגיש עובד למנהל תביעה לקבלת מענק כאמור בסעיף 8.1 לעיל, יקבע המנהל, **עד תום 90 ימים ממועד הגשת התביעה או עד יום 15 ביולי של שנת המס העוקבת, לפי המאוחר**, את זכאותו של העובד למענק ואת סכום המענק בהסתמך על המידע שמסרו לו המעביד, העובד, בן זוגו של העובד (אם הוא חייב בהגשת דו"ח לפי סעיף 131 לפקודה), המנכה והמוסד לביטוח לאומי, לפי הוראות חוק זה ולפי הוראות הפקודה, לפי העניין.

9.2. יודגש, כי בחוק נקבע שקביעת המנהל כאמור תהיה בהסתמך על המידע שמסרו לו המעביד, העובד, בן זוגו של העובד (אם הוא חייב בהגשת דו"ח לפי סעיף 131 לפקודה), המנכה והמוסד לביטוח לאומי.

כלומר, כל עוד לא התקבל כל המידע הנ"ל ניתן לראות בתביעה כאילו לא הוגשה.

יחד עם זאת ועל מנת שלא לעכב את בדיקת זכאותו של העובד - בשל מחדליו של המעביד (שלא הגיש את דו"ח 126), יתבקש העובד להשלים את הנתונים החסרים (להציג טופס 106) על מנת שניתן יהיה להמשיך לטפל בתביעתו.

הנחיות מפורטות בעניין זה, יובאו בהוראת ביצוע שתפורסם בהמשך.

9.3. המנהל רשאי, **ביוזמתו או לפי דרישת העובד**, לתקן את קביעתו כאמור בסעיף 9.1 לעיל, **בתוך שלוש שנים מיום שניתנה, אם נתגלו עובדות חדשות או אם מצא כי נפלה טעות בקביעתו זו.**

10. השגה - סעיף 10 לחוק מה"ש

10.1. חלק העובד על קביעתו של המנהל כאמור בסעיף 9 לעיל, רשאי הוא לבקש מהמנהל, בתוך **30 ימים מיום שנמסרה לו הקביעה** כאמור, בהודעת השגה מנומקת, בכתב, לחזור ולעיין בקביעתו ולשנותה.

10.2. המנהל רשאי להאריך את התקופה להגשת השגה כאמור בסעיף 10.1 לעיל אם סבר כי הדבר צודק בנסיבות העניין, לפי בקשה ספציפית ומנומקת שתוגש.

10.3. המנהל ייתן החלטה מנומקת, בכתב, בהשגה, **בתוך 90 ימים מהיום שקיבל את הודעת ההשגה או בתוך 90 ימים מהיום שהומצאו לו כל המסמכים והפרטים שנדרש המשיג להמציאם, לפי המאוחר**, וימציא את החלטתו כאמור למשיג.

לא נתן המנהל החלטה כאמור, במהלך תקופה זו, יראו את ההשגה כאילו התקבלה.

10.4. **לא יחליט המנהל לדחות את ההשגה, כולה או חלקה, מבלי שניתנה למשיג הזדמנות להשמיע טענותיו בעל פה, אם ביקש זאת המשיג.**



11. ערעור - סעיף 11 לחוק מה"ש

- 11.1. עובד הרואה עצמו מקופח מהחלטת המנהל בהשגה לפי סעיף 10 לעיל, רשאי לערער עליה לפני **בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו** נמצא מקום מגוריו.
- 11.2. על הערעור יחולו ההוראות לפי סעיפים 154, ו-156 עד 158 לפקודת מס הכנסה, בשינויים המחויבים.

12. אופן תשלום המענק – סעיף 12 לחוק מה"ש

נקבעה זכאותו של העובד למענק ונקבע סכום המענק לפי סעיף 9 לחוק, ישולם המענק **לחשבון הבנק שלו** – המתנהל על שמו, שעליו הודיע בטופס התביעה שהגיש, במועדים כמפורט להלן, לפי העניין:

- 12.1. **הוגשה התביעה עד יום 31 במרס בשנת המס העוקבת**, ישולם המענק **בארבעה תשלומים שווים** במועדים אלה: ב-15 ביולי וב-15 באוקטובר בשנת המס העוקבת (זו שנת המס שלאחר שנת המס שבשלה נתבע המענק), וב-15 בינואר וב-15 באפריל בשנת המס שלאחר שנת המס העוקבת.
- 12.2. **הוגשה התביעה עד יום 30 ביוני בשנת המס העוקבת**, ישולם המענק **בשלושה תשלומים שווים** במועדים אלה: ב-15 באוקטובר בשנת המס העוקבת, וב-15 בינואר וב-15 באפריל בשנת המס שלאחר השנה העוקבת.
- 12.3. **הוגשה התביעה עד יום 30 בספטמבר בשנת המס העוקבת**, ישולם המענק **בשני תשלומים שווים** במועדים אלה: ב-15 בינואר וב-15 באפריל בשנת המס שלאחר שנת המס העוקבת.
- 12.4. במקרה שבו ניתנה לעובד אורכה להגשת התביעה כאמור בסעיף 8.2 לעיל, המועדים לתשלום המענק יקבעו בהתאם למועד שנקבע להגשת התביעה, בשינויים המחויבים.

12.5 הנחיות לגבי תשלום המענק בנוגע לבקשות שיוגשו בגין שנת המס 2007

להלן אופן תשלום המענק לגבי בקשות שיוגשו בגין שנת המס 2007:

- 12.5.1 **הוגשה התביעה עד יום 30 בספטמבר 2008**, ישולם המענק **בשלושה תשלומים שווים** במועדים אלה: ב-15 באוקטובר 2008, ב-15 בינואר 2009 וב-15 באפריל 2009.
- 12.5.2 **הוגשה התביעה עד יום 31 בדצמבר 2008**, ישולם המענק **בתשלום אחד** ב-15 באפריל 2009.



13. תשלום ביתר – סעיף 13 לחוק מה"ש

- 13.1. שולם לעובד מענק בסכום העולה על סכום המענק שהוא זכאי לו לפי פרק זה, יחזיר העובד את ההפרש שבין סכומים אלה (להלן: "סכום היתר"), **בתוך 90 ימים מהיום שהמציא לו המנהל דרישה להחזר.**
- 13.2. סכום היתר יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה, מהיום ששולם ועד ליום ההחזר, ואם שוכנע המנהל כי **סכום היתר שולם בשל מעשה או מחדל של העובד** בניסיון להשיג את המענק **במרמה – בתוספת הפרשי הצמדה וריבית**, על סכום היתר, מהיום ששולם ועד ליום ההחזר.
- בסעיף זה, "הפרשי הצמדה וריבית" - כהגדרתם בסעיף 159א לפקודת מס הכנסה.
- 13.3. על אף האמור בסעיפים 13.1 ו- 13.2 לעיל, רשאי המנהל להורות כי סכום היתר **לא ייגבה או לא יישא הפרשי הצמדה כאמור**, אם מצא כי הדבר צודק בנסיבות העניין, לרבות בשל מצבו הכלכלי של העובד.
- יודגש, כי לא ניתן לוותר על הפרשי הצמדה וריבית אם שוכנע המנהל שסכום היתר שולם בשל מעשה או מחדל של העובד שנעשו בניסיון להשיג את המענק במרמה.
- 13.4. על סכום היתר ועל הפרשי הצמדה וריבית כאמור בסעיפים 13.1 ו- 13.2 לעיל, יחולו הוראות פקודת המסים (גביה), כאילו היו מס.
- 13.5. סכום היתר יקוזז מכל סכום המגיע לעובד לפי הוראות חוק מה"ש.

14. תשלום בחסר – סעיף 14 לחוק מה"ש

שולם לעובד מענק בסכום הנמוך מסכום המענק שהוא זכאי לו לפי פרק זה, ישולם לעובד ההפרש שבין סכומים אלה (להלן – **סכום החסר**), **בתוספת הפרשי הצמדה וריבית על סכום החסר**, מהיום ששולם המענק בחסר ועד ליום תשלום סכום החסר.

15. קבלת מענק שלא כדין - סעיף 15 לחוק מה"ש

- 15.1. עובד אשר הגיש תביעה לפי סעיף 8.1 לעיל, **ומסר בה ידיעה כוזבת** בנוגע לכל דבר או עניין המשפיעים על זכאותו למענק לפי פרק זה (להלן – **תביעה כוזבת**), דינו – **מאסר שנה.**
- 15.2. עובד שהגיש תביעה כוזבת לא יהא זכאי למענק לפי חוק זה **בשנת המס שבשלה נתבע המענק, בשנת המס העוקבת ובשנת המס שלאחריה.**



16. דין המענק - סעיף 16 לחוק מה"ש

- 16.1. על אף הוראות כל דין, מענק ששולם לפי פרק זה לא ייחשב כהכנסה לעניין –
- (1) הפקודה, או לעניין תשלומי חובה או היטלים אחרים לפי כל דין ;
 - (2) חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 ;
 - (3) חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 ;
 - (4) חוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972 ;
 - (5) חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 ;
 - (6) חוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם, התשנ"ב-1992.

16.2. זכות למענק לפי חוק זה אינה ניתנת להעברה, לשעבוד ולעיקול, **בכל דרך שהיא**, אלא לשם תשלום מזונות המגיעים מעובד הזכאי למענק, לפי פסק דין של בית משפט או של בית דין מוסמך.

17. עדכון סכומים - סעיף 8 לחוק מה"ש

הסכומים הנקובים בסעיפים 4 עד 7 בחוזר זה, יתעדכנו ב- 1 ביוני של כל שנה לפי שיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון, לעומת המדד שהיה ידוע ב- 1 ביוני 2007 - דהינו, העדכון יהיה לפי מדדי חודש אפריל. הסכומים המופיעים בהוראת בחוזר זה, הינם לאחר העדכון של 1/6/08.

בברכה

רשות המסים בישראל